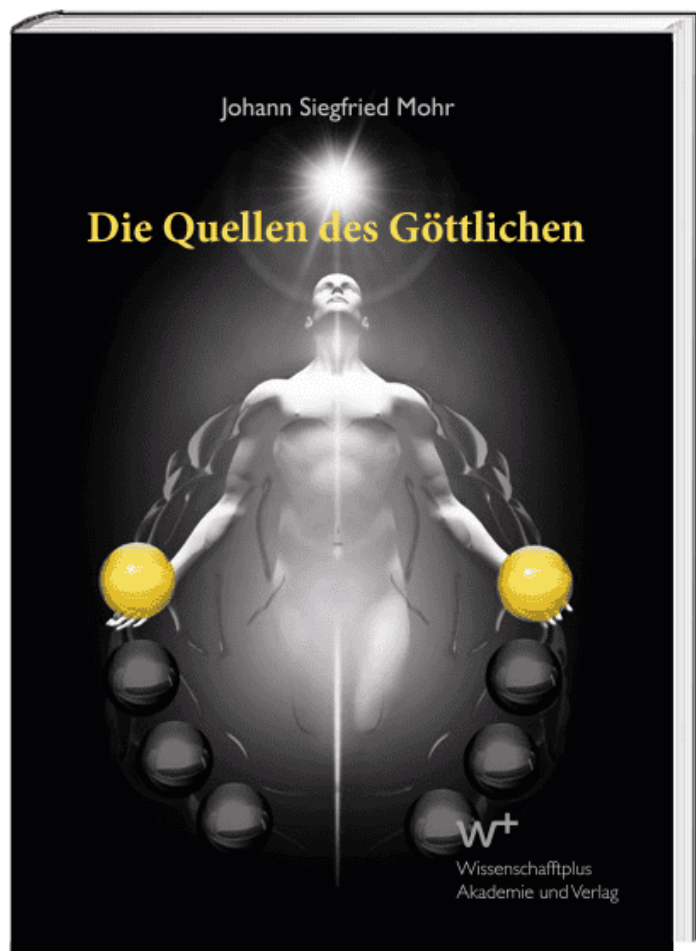

Dr. rer. nat. Stefan Lanka: Úvod ke knize ZDROJE BOŽSKÉHO od Johanna Siegfrieda Mohra

written by Vladimír Bartoš | 29. 12. 2024

[Zdroj](#)

Přeložil: Vladimír Bartoš

ÚVOD – POKYNY JAKO ÚVOD

Účelem tohoto úvodu je zpřístupnit čtenáři poklad, který autor v této knize

objevil. Dějiny lidstva, jak je známe, leží před námi jako otevřená kniha, přičemž je zde poprvé zahrnuta biologie jako historický rozměr kolektivních konfliktů a její role při vytváření kultury. Srozumitelným jazykem pro každého, kdo rozumí biologii a umí „biologicky“ číst.

Vzhledem k tomu, že biologický život zjevně existuje již dlouho a velmi stabilně a nejenže přežil mnoho katastrof, ale také se z nich vynořoval ve stále větší rozmanitosti a kráse, lze konstatovat, že základy jsou jednoduché.

Tento průvodce vám pomůže porozumět termínům, které autor používá k popisu biologických pojmů. To se mu daří, protože základy života jsou jednoduché, a proto se dají snadno vysvětlit, a my jsme pro ně našli ta správná slova.

Pro porozumění je samozřejmě užitečné poznat, že modelové představy o vzniku a podstatě života, které se vyučují ve školách a na univerzitách, jsou nesprávné. Každý, kdo věří, že takzvané zlo se vyvíjí ze zdravého, stává se silnějším než zdravé (rakovina) a může se šířit dál (hypotézy o infekci), věří také oficiální historiografii jako sérii epizod dobro-zlo a nevidí skutečný vývoj a možnosti, které máme.

Samoorganizace

Život ve skutečnosti vzniká procesem samoorganizace ze čtvrté fáze vody, která vzniká všude tam, kde se kapalná voda dostane do kontaktu s něčím jiným. Tato čtvrtá fáze vody, tekutina, která vede elektrinu bez odporu, byla fyziky dobře prozkoumána a má zcela jiné vlastnosti než kapalná voda.

Tato tekutina je pozorovatelná a měřitelná v podobě povrchového napětí. Vzniká všude tam, kde se v kapalně vodě tvoří povrchy. Dochází k němu například v srdci díky víření a v buněčném jádře, srdci našich buněk, díky tvorbě smyček při neustálém vytváření a rozpadu látky buněčného jádra (DNA).

Veškerý biologický život vzniká z této látky, která je zároveň energetickou, stavební a informační substancí života. Vše, co děláme, naše chování a způsob, jakým věci vnímáme, slouží k tomu, abychom vždy zůstali v proudu energie, a pokud je vše v pořádku, abychom tok energie rozmnožováním zvyšovali.

Protože tato tekutina vždy hledá a nachází soudržnost, protože vodní plochy jsou všude a zejména ve vzduchu, v němž žije například nespočet tardigradů, je dokázáno, že soudržnost, symbióza, je základem života, a ne odnímání, ničení, boj.

Zásady života

Abychom zůstali v proudu energie, tj. abychom měli k této tekutině stále přístup, potřebujeme my i všechny formy života příjem energie a energetických zdrojů, výrobu energie z nich, uvolňování energetických zdrojů a vymezení životního prostoru, našeho území, v němž je toto vše zaručeno.

Náš trávicí trakt je organizován podle těchto podmínek a je mapován energetickými toky nervů v mozku. To vysvětluje, proč jsou traumata, která

vždy znamenají existenční nedostatek energie, v mozku rozpoznatelná, uvádějí nás do pohotovosti, nutí nás chovat se jinak, a dokonce nás vytrhávají z rovnováhy.

Traumata, která se týkají zejména čtyř základních životních principů: za prvé mít (přijímat) zdroje energie, za druhé využívat zdroje energie, za třetí být schopen vylučovat zdroje energie a za čtvrté mít k tomu území, nás lidi mění, aniž by si toho postižený člověk všiml. Pouze lidé zvenčí vidí, že se vnímání a chování postiženého člověka změnilo, někdy i dramaticky. Jako postižená osoba si toho sami nevšimnete, protože v takovéto alarmující situaci biologie do vašeho vědomí pouští jen ty věci, které slouží našemu přežití v takové traumatické situaci.

Pokud se totéž stane mnoha nebo všem lidem, např. v důsledku katastrofy na Zemi, války a hladu, změní se všichni lidé v krátkém čase stejným způsobem. V důsledku toho se představy a postoje lidí stávají stejnými. Tato kniha nebývale podrobně ukazuje, jak a které takové události daly vzniknout velkým kulturám a také způsobily jejich opětovný zánik.

Představy o Bohu a zlu

Kolektivní utrpení vytváří kolektivní představy o Bohu a bozích, kteří lidi trestají, až se z něj stane něco zlého samo o sobě, ďábel, patogen a metastáze. Ti, kdo tyto interpretace vytvářeli a podávali nebo vnucovali ostatním jako vysvětlení, se stávali kněžími a zakladateli náboženství.

Životy nejvýznamnějších zakladatelů náboženství, které jsou v knize výborně ilustrovány z hlediska biologie, vysvětlují, proč se jimi stali a proč své poselství sdělovali právě takto. Této aktivní, maniakální kněžské třídě šlo a jde o moc, o vnucování představ o Bohu a zlu, které jsou vnímány jako subjektivně pravdivé, tolerantním a deprimovaným lidem a o lámání nevěřících pomocí nátlaku.

Již v roce 1954 historik a sociolog Rosenstock-Hussey upozornil a varoval, že tato kněžská třída se obzvláště ráda vydává za vědce, aby své autoritářské myšlenky popularizovala jako moderní vědění. Každý, kdo požádá univerzitního vědce o důkaz existence metastázy, patogenu nebo genu nemoci, pozná podle hněvu tázaného, že nepřevládá vědění, ale špatné svědomí.

Pokud naopak známe mechanismy a pravidla, která se dají do pohybu, když se dostaneme do biologického alarmu a zejména do situace vícenásobného alarmu, pochopíme lépe sebe, druhého člověka i historii. Všechno má svou příčinu a my už nemusíme vynášet soudy, protože v biologii nic takového jako zlo neexistuje. Díky globalizaci tohoto poznání má lidstvo jedinečnou příležitost, která dříve neexistovala: život v harmonii pro všechny.

Terminologie

Když si uvědomíme, že každá forma života potřebuje kromě produkce molekul pro život také látkovou výměnu, aby mohla vždy udržovat podtlak, přitahovat energetickou tekutinu a vylučovat méně hustou a objemnější tekutou vodu, pochopili jsme první princip života: Výživa.

Druhým principem je ochrana, která se u bakterií vytváří v podobě silnějších membrán, když je potřebují. V našem případě je to škára (dermis) a váčky, v nichž se nacházejí důležité orgány. Energie produkovaná v těchto škárách je prostřednictvím nervů vedena do mozečku. Zde najdeme uspořádání všech dermis v lidském těle. V případě traumatu, označovaného jako DHS, reagují tyto dva principy žensky: nejprve zvýšením funkce, a pokud to nestačí, tvorbou nových buněk a tkání.

Třetím principem je pohyb za účelem získání většího území, a tím i energie. Všechny hlavní zapojené struktury, jako jsou svaly a kosti, jsou mapovány prostřednictvím nervů v mozku (v bílé hmotě velkého mozku, pozn. překl.). Čtvrtým principem je princip kontaktu: udržování kontaktu a vyhýbání se kontaktu, abychom zůstali v proudu energie a samozřejmě abychom se vyhnuli tomu, že nás někdo sežere. Tomuto principu slouží všechny vnější i vnitřní membrány a smyslové orgány.

V případě traumatu (DHS) způsobeného nepředvídanou a existenciální událostí, která se týká mě nebo někoho mně blízkého, reagují tyto orgány a zúčastněné tkáně mužským způsobem: snížením funkce a dokonce vedou k degradaci buněk a tkání. Tyto čtyři funkce jsou zmapovány na mozkové kůře ve čtyřech oblastech, a to na pravé mužské straně mozkové kůry a na levé ženské straně mozkové kůry.

Pravidla

Pokud je jedna nebo více funkcí mužské části mozkové kůry ve stavu alarmu a převáží nad alarmovým stavem funkcí ženské části mozkové kůry, člověk se dostane do ženské absorpční nálady, která se označuje jako depresivní. Ta může být tak silná, že osoba již není schopna nic dělat. Naopak to platí, pokud jsou silněji postiženy funkce na levé, ženské oblasti mozkové kůry. V takové situaci může osoba používat pouze méně zatíženou, v tomto případě mužskou mozkovou kůru, a stává se manickou, přehnaně mužskou, až zuřivou.

Vzhledem k tomu, že člověk má v důsledku dramaticky zkrácené doby březosti ve srovnání s ostatními savci dobu zrání 21 let, může se během této doby vývoj zastavit, což se také označuje jako retardace. Emoční vývoj se zastavuje od okamžiku, kdy je trauma aktivní současně vlevo i vpravo v těchto čtyřech klíčových mozkových oblastech, které jsou také známé jako teritoriální oblasti.

Pokud je jedno z těchto traumat vyřešeno a žádné nové se nepřidá, může emocionální zrání pokračovat, i když za normálních okolností, a zejména u mužů, již nelze dosáhnout optimální zralosti. Otěhotněním před 21. rokem věku mohou ženy dohnat přibližně 4 roky emoční zralosti.

Pozitivní na zástavě emocionální zralosti je to, že lidé vypadají a chovají se dětsky nebo mladistvě. Negativní je, že se ve stresu chovají jako děti příslušného věku. A dále: nedostatek emoční zralosti se kompenzuje „inteligentním“ chováním, kterým se předstírají zdánlivé znalosti, a tím i autorita. Tento druh inteligence ve spojení s bludy vysvětluje vznik a vývoj našich systémů víry a vědy „dobro-zlo“ a našich dějin. Je zřejmé a v této knize je na základě mnoha faktů objasněno, že imaginární věda a skutečná věda

se nemají rády a že ta první bojuje se skutečnou vědou. Kultury zjevně přežívají jen do té doby, než imaginární porazí vzdělanou a učiní ji neúčinnou. Zadušení ekonomiky a společenského života nadměrnou regulací v naší době je pro mnohé viditelným poplašným signálem, i když nevidí řešení, protože ještě neznají biologické příčiny.

Představivost versus vzdělání

Autor v této knize používá termíny konflikt teritoriálního strachu, sexuální konflikt a konflikt ztráty, konflikt identity, konflikt vyděšení a strachu, konflikt teritoriálního značkování a dále termíny pro charakteristiky (konstelace), kdy jsou příslušné opačné oblasti mozkové kůry aktivní současně: „Vznášející“ konstelace, postmortální konstelace, biomanická konstelace atd.

Vzhledem k nutnosti všech živých bytostí přijímat energii, využívat energii, vylučovat nosiče energie a označovat své území se tyto pojmy stávají srozumitelnými a umožňují nám pochopit náš život, naši historii a z ní vyplývající úkol: Udržovat život a za tímto účelem jej rozmnožovat. Tak je tomu i v Bibli, kterou lze citovat, protože místy představuje biologicky reflektovaný dokument, jak autor vysvětlí.

Pokud je u člověka v činnosti pravá mozková kůra, tedy mužská část mozkové kůry, trauma v oblasti zásobování energií vyvolá tzv. konflikt teritoriálního strachu, trauma v oblasti využití energie nebo sexuality vyvolá konflikt teritoriální ztráty nebo sexuální ztráty, trauma v oblasti vylučování nosiče energie vyvolá konflikt teritoriálního hněvu a trauma v oblasti označování vyvolá konflikt teritoriálního značkování. Pokud je u člověka aktivní levá mozková kůra, tedy ženská část mozkové kůry, nevyvolá trauma zásobování energií konflikt teritoriálního strachu, ale konflikt strachu a vyděšení, protože samice savců jsou zásobovány ze samčího teritoria, a trauma je proto vnímáno jako konflikt strachu z vyděšení, který zasahuje celého člověka.

Pokud jsou obě tato traumata aktivní současně, výsledkem je „Vznášející“ konstelace, protože postižený savec nebo člověk v takové situaci de facto prohrál, jelikož již nemá přístup k zásobám energie. U člověka se v manické verzi této konstelace objevují představy o duchovním světě, o světle, o vznášení se nad věcmi a děsivé představy, které, když se stanou dogmaty, se stávají velmi nebezpečnými, protože nemají nic společného s realitou.

V depresivní verzi vznikají představy a obrazy věčného pádu, trestajícího Boha, pekla a ďábla. Lidé s takovou depresivní konstelací tvoří pokornou klientelu těch, kteří obrazy Boha a ďábla vytvářejí sami nebo v tradici náboženství. Z neutrálního hlediska je pravý Bůh pravděpodobně přístupný pouze těm, kteří vnímají a ctí biologii a chápou život jako tajemství, k němuž lze přistupovat s respektem.

Touha po smrti, zvýšená sexualita a agresivita

Pokud je funkce využití energie na mužské straně mozku v permanentní pohotovosti v důsledku konfliktu teritoriální ztráty a zároveň odpovídající funkce na levé straně, která přechází do stavu pohotovosti, v důsledku

sexuálního konfliktu, vzniká tzv. postmortální konstelace. V takové situaci již není možný život a rozmnožování savce v přírodě, ale pouze v zoologické zahradě nebo jako člověka realizujícího se v kulturním prostředí. Všechny myšlenky a obrazy této bohužel velmi časté konstelace se točí kolem smrti jako spásné záchrany.

Protože savec, jako je člověk, má v této oblasti využití energie a sexuality dva způsoby dopadů konfliktů, může samozřejmě nastat čistě sexuální konstelace, když dojde ke konfliktu ženské a mužské sexuální ztráty současně. U žen je to známé jako Nymfo konstelace a u mužů jako Casanova konstelace.

Protože tyto osoby z biologického hlediska fakticky ztratily sexuální orientaci, jejich smysl života se navenek soustřeďuje na sex a sexuální chování, ale pouze povrchně. Ve skutečnosti jim jde o to, aby porazili sex, který je porazil. Žádná žena žádný zločin (No woman no crime), říkají jedni, žádný muž žádná válka (no men no war), říkají druzí, ale oba to chápou.

Zatímco traumata spojená s příjmem (zásobováním) energie jdou ruku v ruce s pocity strachu, traumata spojená s využíváním energie a sexualitou jdou ruku v ruce s pocity destrukce (ztráty), traumata spojená s vylučováním energetických nosičů jdou ruku v ruce s pocity hněvu. Důležitost této funkce, bez níž nelze nic vstřebat a využít, je zřejmá, když vidíme, že toto centrum mužské mozkové kůry uvádí do pohotovosti čtyři projímavé mechanismy: Projímavá funkce žaludku a dvanáctníku, žlučových cest jater, a vylučovacích cest slinivky břišní.

Na ženské straně mozkové kůry je odtud zmapován konečník, který ve své původní funkci, prvotních úst, zodpovídal za to, co může vstupovat do organismu a vystupovat z něj.

Tento hněv ovlivňuje mě jako celek, mou identitu. Pokud jsou obě funkce aktivní v důsledku dvou traumat v této mužské a ženské funkci vylučování nosičů energie, výsledkem je neuvěřitelná agrese, protože takový dvojitý hněv již nelze ovládat, jakmile dosáhne určité intenzity. Zde máme základní repertoár pro vysvětlení člověka, sebe sama, druhých lidí a dějin.

Zásadní bod

Velmi důležitým bodem, zejména pro vysvětlení náhle vzniklých individuálních a sociálních událostí, jako jsou změny nálad, hysterie, spontánní vznik nových perspektiv a postojů, je pochopení toho, co autor této knihy v návaznosti na terminologii doktora Hamera nazývá hojivou krizí. Tato krize, známá také jako epi-krize, od výrazu epileptoidní krize, je automaticky se objevující nouzová reakce těla, vnímání a chování, která je vyvolána deficitem v mozku.

Pokud se trauma vyřeší nebo se stane nepodstatným díky nové životní situaci, program alarmu se vypne a zapne se program regenerace. Několik faktorů může vést k existenčnímu nedostatku energie v nervových buňkách zapojených do mozku, které byly dříve v pohotovosti a v pohotovostním metabolismu. To vyvolává stavy alarmu, které mohou být větší než alarmový program způsobený spouštěcím traumatem (DHS)!

Podle autora to může vést k velkým podrážděním ve společenských organizacích, včetně individuálního a kolektivního odmítnutí všeho, co bylo dříve přijímáno a považováno za pravdivé. Pokud nyní kultura řeší kolektivní traumata, jak je v knize popsáno a jak je to v mnoha případech po skončení každé války snadno pochopitelné, mohou vzniknout kolektivní ozdravné krize, které ukončí starou kulturu a umožní vznik nové, tj. vznikne něco nového.

I zde je to tedy biologie, která píše dějiny, a díky tomuto průvodci si nyní mohou i biologičtí laici naplno vychutnat požitky z četby následujících stránek. Příklad jako učební test: rocková hudba. Dokážete již pochopit a vysvětlit ostatním, proč a jak vznikla a musela vzniknout? Pokud ne, bude pro vás čtení o to napínavější a v popisu toho či onoho procesu se také najdete.

Každý, kdo si přečte „Zdroje božského“, je osvobozen od pověrčivosti a může najít cestu k sobě i druhým, východisko pro lidský život, pro snesitelnou lehkost bytí. V tomto smyslu je kniha Johanna Siegfrieda Mohra vykopením od vykupitelů. Být u toho, když se lidstvo vynořuje z jeskyně (pekla), je něco mimořádného. Potomci nám poděkují za šíření tohoto poznání.

Knihu v německém originálu můžete zakoupit zde:

<https://shop.gnm-wissen.de/mohr-die-quellen-des-goettlichen>

Další texty ke studiu:

[GNM: Schizofrenické konstelace](#)

[Duševní nemoci a poruchy nálad z pohledu Germánské nové medicíny](#)

[GERMÁNSKÁ NOVÁ MEDICÍNA® \(GNM\)](#)

[Jako sloni v porcelánu aneb zástava zralosti z pohledu Germánské nové medicíny](#)
